

wees waakzaam voor de juiste (kairos) tijd

zondag 30 november – 1^e Advent (B)

De eerste zondag van de Advent begint met een tekst van Mc die onmiddellijk vooraf gaat aan het lijdensverhaal. Wees op je hoede, wees waakzaam, want je kent het tijdstip niet waarop de Heer komt, 's avonds, midden in de nacht, bij het hanengekraai....

Wat zou Marcus' bedoeling geweest kunnen zijn om het aan het begin van de advent te hebben over een verwachting die we zijn gaan noemen de 'eindtijd'; de voltooiing van het menselijk bestaan, nu en hier in ons midden? Het begrip eindtijd is een moeilijk begrip.

Jacqeline Huizinga, een theologe, geeft een mooie uitleg. Zij zegt, dat het woordje tijd, het sleutelwoord is in het evangelie van vandaag, niet de tijd zoals wij die proberen uit te drukken, maar een tijd zoals alleen God die kent. Niemand behalve God kent dag of uur, dat is kairostijd, oftewel het juiste ogenblik, een gunstig moment, de kans, de gelegenheid, een mogelijkheid om actief te handelen. Een gunstig positief moment.

In de traditionele uitleg wordt aan het begrip eindtijd vaak een negatieve betekenis gegeven die je angstig kan maken, die je 'de thuiskomst van de Heer laat vrezén'. De nabijheid van God wordt dan beschreven als de nabijheid van het oordeel: God die tot de orde roept en angst inboezemt. Dit oordeel maakt je klein, maakt dat je je liever wil afkeren, weglopen als het kan.

Het gaat erom, zegt Huizinga dat Mc. ons wil aansporen het juiste moment te benutten. Dat moment noemt zij Kairostijd, de tijd die je de gelegenheid biedt, geeft, om te ontkomen aan de dreiging, aan de onmenselijkheid zoals slaven en vluchtelingen die kan overkomen. En in onze tijd, hier en nu, denk ik daarbij ook een gevoel van dreiging en machteloosheid, mogelijk bij werklozen, zieken, aan mensen die werken in de zorg, in het pastoraat, het onderwijs, managers, mensen met een burn-out, aan vrijwilligers van wie teveel wordt gevraagd...

Zou Mc. ons willen zeggen dat er altijd weer positieve kansen zijn die je laten overleven, en dat je je die kansen niet moet laten ontglippen?

Dat we moeten durven actief te wachten, erop gespist zijn, dat jij ooit de kans van je leven krijgt, om het moment te zien en te benutten, om op een volwassen manier de realiteit onder ogen te zien, zelf stappen te ondernemen, verantwoordelijk te worden voor wat hier en nu gedaan moet worden.... omdat het Rijk van God – er is –. Dat Rijk is nog niet af, het moet worden voltooid, er komt een moment waarop jij de kans krijgt, het moment waarop je wordt aangeraakt, om het Rijk van God door te laten breken in jou, in mij.

Die kairostijd komt er ook voor onze kerk. Aan ons is het, om op het juiste moment te durven laten zien dat God niet verdwenen is in ons leven, het moment om als volwassen christenen naar buiten te treden en onze verantwoordelijkheid te willen nemen door te willen waarmaken wat we hier en nu verkondigen. De tijd om niet te zwijgen wanneer mensen en onze kerk in de knel raken *Amen*